

Stórir dagur í Fuglafirði:

Henrikka Danielsen fyllir 100 týsdagin

Victor Danielsen, trúboðari, doyði í 1961. Tað var hann, sum gav føroyingum Bíbliuna á móðirmálinum. Konan, sum hann giftist við í 1920, fyllir hundrað ár týsdagin í komandi viku. Í tí sambandinum verður skipað fyri hátíðarhaldið í Fuglafirði

JOANNES HANSEN
Týsdagin í komandi viku er stórir dagur í Fuglafirði. Tá verður Henrikka Danielsen hundrað ár, og tað verður gjørt eitt sindur burturúr. Fyrirpartin vitjar Ivan Johannesen, landsstýrismaður (løgmaður verður burturstaddur), umboð fyri Almannastovuna og ríkisumboðið og umboð fyri býráðið í Fuglafirði. Tey fara at heilsa uppá føðingardagsbarnið, og familjan bjóðar teimum til døgurða á Muntara.

Klokkan seks um kvøldið verður føðingardagseld í Siloa. Tað verður bordreiðt við einum náttúrðabita. Fitt av sangi er á skránni, m.a. fer sangkórið í Siloa at syngja, og onkrar røður verða bornar fram. Millum aðrar fara Sigfríður Vørðhamar, býráðsformaður, og Richard Danielsen, yngri sonur Ríkku, sum býr saman við mammu síni í barnadomsheiminum við Gjógvará, fer eisini at siga nøkur orð.

Returnar í Seldarfirði
Ríkka Danielsen hevur verið elsta fólkíð í Fuglafirði seinastu átta árin. Nú eru kreftirnar farnar at ganga undan, men dagarnir eru fáir, tá Ríkka ikki er á fótum, og hon er livandi áhugað í øllum tí, sum fyriferst í samfelagnum. Nú er nakka síðani, at Ríkka var uttan-dura seinast, og hon verður ikki við til føðingardags-haldið, sum verður um kvøldið.

Ríkka var sætta av átta børnum hjá Hans bónda og Mariu á Heimbo í Seldarfirði. Børnini hjá teimum vóru Sanna, fødd í 1885, Hanna, fødd í 1888, Oluffa, fødd í 1890, Óla Jákup, føddur í 1892, Augusta, fødd í 1894, Henrikka, fødd í 1896, Jákup, føddur í 1900 og Ella, fødd í 1902. Øllum systkjumum var langt lív lagað, men nú Henrikka fer um tey hundrað, eru tað bar-

a hon og Ella, sum framvegis eru á lívi. Ella býr hjá dóttirini í Gøtu.

Fýra av børnunum giftust við systkjum uppi í Toft í Seldarfirði og búsettust í heimbygðini. Tey vóru Oluffa, sum giftist við Sámali Rasmussen, Óla Jákup, sum giftist við Ingu, fødd Rasmussen, Jákup, sum giftist við Agnas, fødd Rasmussen og Ella, sum giftist við Arnold Rasmussen.

Sanna giftist við Jákupi Hendrik Isaksen, sum var ættaður av Kirkju. Hann giftist í 1903 við Sofie Margrethe Fuglø uppi á Lagi á Viðareiði, har tey búsettust. Konan doyði í 1920, og í 1924 giftist Jákup Hendrik uppáftur við Sanna, og árið eftir fluttu tey út til Seldarfirðar.

Hanna var ógift og búði í Havn, og so var tað Henrikka.

Tænti á Viðareiði

Luturin hjá ungum fólki um aldarskifti var rættliga fastur. Dreingirnir tóku tíðliga vaksnamannaarbeiði á seg og so royndu teir sjógvn eisini, og ungur gentur vóru sendar út at tæna.

Henrikka Danielsen fór norður til Viðareiðis at tæna í 1916. Hon var í húsinum hjá omanfyri nevnda Jákupi Hendrik. Kona hansara var ógvuliga sjúk av tuberkulum, og Ríkka passaði hana, til hon giftist við Victori Danielsen 14. februar 1920.

Victor Danielsen, sum var føddur í 1894 og sum stórt minningarhald, framsýning, útvarpsfyrlestur og sjónvarpsending (verður endursend annað sunnukvøld í sambandi við at Ríkka fyllir 100) vóru um arbeiðið hjá, tá hann í 1994 hevði fyllt hundrað, er framvegis eitt kent navn millum føroying-ar. Hann var trúboðari og stóð innanfyri samkomur-nar av brøðrum í Føroyum. Hann ferðaðist nógv og talaði gleðiðskapin bæði inni og úti í øllum bygðum

í Føroyum. Nú eru tey farin at fækkast, sum minnst henda eldhugaða boðara av evangeliinum, men stóra bókmentaliga arbeiðið, sum hann legði eftir seg, fer altíð at verða varði eftir henda evnarika, arbeiðssama og merkisverda mannin. Mest av øllum verður navn hansara knýtt at Bíbliuni. Føroyska Bíblían kom út í 1949, og tað var Victor Danielsen, sum hevði týtt og sum var høvudsmaðurin aftanfyri útgávu.

Trúlovaði á Viðareiði

Victor Danielsen var læraralærður. Hann tók prógv í Havn í 1914, og frá 1. september 1914 og til 31. mars 1915 var hann lærari á Glyvrum. Tá segði hann lærarastarvið frá sær, og restina av lívinum halgaði hann til fulltíðar kristiliga tænastu.

Victor Danielsen var nógv av fyrstu tíðini, eftir at hann hevði lagt lærararkrðið frá sær, norðri á Viðareiði, har hann m.a. hevði

kom hugar at búgva, og tíbetur stóðst eingin skaði av, hóast tað nú eru fleiri hús, sum standa nógv nærri ánni, enn okkara gera, segði Henrikka Danielsen fyri okkum, tá vit vitjaðu inn á gólvíð hjá henni fyri nøkrum árum síðani.

Stóra familjan

Henrikka og Victor Danielsen fingju níggju børn. Maria ella Mia, fødd í 1921, Dánjali, føddur í 1922, Karolina ella Utta, fødd í 1924, og Lena, fødd í 1926, vóru komin til verðina, áðrenn familjan flutti til Fuglafirðar. Hansa, fødd í 1930 og Harriet, fødd í 1931, sóu dagsins ljós, meðan tey báðu í Siloa, og Victoria, fødd í 1933, Hans Christian, føddur í 1935 og Richard, føddur í 1937, fjølgaðu um familjuna, eftir at tey vóru flutt út til Gjógvará at búgva.

Tað var stórir smейtur fyri Ríkku at missa Victor í 1961. Hann var útslitin, tá hann á kyndismessu, 2. februar, hetta árið slóknáði heima við hús.

Og tað var sanniliga steinur omaná byrðu, tá sorgarboðini börust 22. desember 1963, at miðlingasonurin, Hans Christian, var sjólátin. Hann sigldi við Vágbingi, og teir vóru á veg til Íslands.

Helvtin av teimum átta børnunum settu búgv í heimbygðini, meðan hin helvtin býr í Klaksvík. Mia er gift við Jákupi Oluf á Lakjuni í Fuglafirði, Utta er gift við beiggja Jákup Oluf, sum eitur Jóhannes Øregaard, Victoria er gift við Ivani Jacobsen, sum er ættaður úr Vestmanna, og Richard, sum er ógiftur, hevur búð inni hjá mammuni øll árin.

Dánjal er giftur við Karlu, fødd Joensen og ættað úr Gerðum í Klaksvík, har tey búgva. Lena er gift við Edvini Danielsen. Hann er ættaður úr Kollafirði, og tey

búgva í Klaksvík. Hansa er gift við Benjamini Joensen, sum er beiggja Karlu hjá Dánjali, og Harriet er gift við Jógvani Isaksen í Klaksvík.

Næsta ættarliðið telur 28, og umframt hesi vóru trý onnur, sum fóru á blaðungum árum (dóttur og sonur til Lenu og sonur Victoriu).

Langommubørnini eru 66 í tali. Onkur teirra eru gift, men enn er Ríkka ikki vorðin olduromma.

Føðingardagsbarnið er

ongantið einsamøll. Børnini skiftast um at vera um mammu sína.

Hugsabi ikki um seg sjálva

Uppgávan hjá nógvum kvinnum í Føroyum í hesi öldini hevur verið at standa við endan. Tað vóru tær, sum skuldu syrgja fyri, at húsarhaldið gekk, sum tað skuldi gera, og tað vóru tær, sum høvdu ábyrgdina av barnaflokkinum, sum ofta var stórir. Menningin vóru til skips stóran part av árinum, og tí høvdu kvinnurnar uppgávurnar bæði hjá mammuni og pápanum nógv av tíðini.

Hjá Henrikku og Victori var tað næstan sum hjá hinum familjunum, men bara næstan. Victor var, sum aðrir menn, burtur stóran part av tíðini, men tað var ikki í arbeiði, sum hevði peningaligan vinning við sær. Hóast lønin hjá fiski-monnunum ikki var serliga stór, so sigur tað seg sjálv, at fáu krónurnar, sum teir forvunu, vóru kærkomin styrkur afturat tí, sum fekt úr útróðrinum og landbúnaðinum.

I einari heilsu tók Maria á Lakjuni soleiðis til um mammu sína og víður-skiftini heima hjá teimum, tá Henrikka Danielsen í 1991 fyllti 95:

– Hetta heimið var borið

